

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010299
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5319010299.8

Uznesenie

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2021 v Čadci, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. súd vec:

1/ obžalovaného Q. Q. T. D. Z. T. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom S. XX, okr. Č., živnostníka,

2/ obžalovaného B. Q. T. D. Z. T. , nar. XX.XX.XXXX v Č.U., trvale bytom S. XX, okr. Č., živnostníka,

pre skutok, že:

dňa 10.01.2019 okolo 20:00 h, v čase keď bol Q. Y. na návšteve u A. S., v mieste jej bydliska, v jej rodinnom dome v obci S. Č.. XX, okres Č., Q. Q. búchal na vchodové dvere domu, ktorý sa nachádza pri miestnej komunikácii, pričom od cesty nie je oplotený, na čo Q. Y. išiel ku vchodovým dverám, kde počul, že Q. Q. močí na dvere a kričí „pod' von, ukážem ti kokot“, na čo Q. Y. otvoril dvere a okríkol Q. Q., že čo to má znamenať, po čom Q. Q. odišiel k susednému domu, kde býva jeho príbuzný, odkiaľ zobral palicu a k vchodovým dverám domu A. S. sa vrátil spoločne so svojím bratom B. Q., ktorý mal tiež v ruke palicu a obaja spoločne udierali palicami po dverách a skle vchodových dverí a kopali do dverí, kričali „pod' von ty kokot, ak sa nebojíš“, pričom majiteľka domu A. S. opakovane kričala, aby prestali a odišli, kedy Q. Y. prišiel k dverám a tieto sa snažil uzamknúť, aby sa nedostali dnu do domu, pričom cez sklo na vchodových dverách bolo vidno obrys jeho tela, ktorý oni zbadali, Q. Q. a B. Q. vtedy ešte dôraznejšie opakovane udierali palicami po skle vchodových dverí, hoci za nimi stál Q. Y., opakovanými údermi palicami rozbili sklo na dverách a úlomky skla zasiahli a poranili oči Q. Y., pričom majiteľka domu A. S. stále kričala, aby odišli, aby prestali búchať a začala volať políciu, kedy Q. Q. a B. Q., keď počuli, že A. S. volá políciu, odišli k domu svojho príbuzného, pričom Q. Y. utrpel po zasiahnutí úlomkami skla zranenia: cudzie telesá v spojivkovom vaku, viacpočetné odreniny rohovky, pomliaždenie očnej gule obojstranne, pričom porucha zdravia a PN u Q. Y. trvali 19 dní a A. S. vznikla škoda na zariadení vo výške najmenej 50,- €,

obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

p o s t u p u j e

Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy, Čadca,

lebo nejde o trestný čin a žalovaný skutok by mal tento orgán prejednať ako priestupok podľa zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka okresnej prokuratúry podala dňa 28.06.2019 pod Pv 167/19/5502 na Okresný súd Čadca obžalobu na obv. Q. Q. a B. Q., pre vyššie uvedený skutok, právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Na základe výsledkov dokazovania potom okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.07.2020 obžalovaných uznal za vinných z prečinov porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a uložil im trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorého výkon im podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Súčasne obžalovaných zaviazal na náhradu škody poškodenému vo výške 381,60,- €.

Proti predmetnému rozsudku podali odvolanie obžalovaní, na základe ktorého Krajský súd v Žiline uznesením 1To/95/2020 zo dňa 16.02.2021 rozsudok Okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia Krajský súd okrem iného konštatuje, že pri každom trestnom čine je dôležité skúmať subjektívnu stránku trestného činu, a to najmä zavinenie a jeho formu. Odvolanie obžalovaných krajský súd vyhodnotil ako sčasti dôvodné, keď zrušil napadnutý rozsudok.

Okresný súd po zrušení pôvodného rozsudku vykonal hlavné pojednávanie, súc viazaný právnym názorom nariadeného súdu, ktorý v zrušujúcom uznesení konštatuje, že nemá za to, že netreba opakovať niektoré dôkazy, alebo vykonať ďalšie dôkazy. Súd doplnil dokazovanie dodatočným výsluchom svedkyne - poškodenej A. S. a oboznámením listinných dôkazov predložených obhajobou a zabezpečených súdom.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný Q. Q. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je nevinný, pričom uviedol, že bolo to 10.01.2019 o 18:56 hod, kedy prišiel domov do S.. Zavolať mu strýko, nech príde aj s bratom B., že im niečo dá. Prišli ku strýkovi, otvoril im pivo a povedal, že ak chcú klobása, tieto sú v údiarni. Strýko podal B.i kľúče od údiarne, mohlo byť okolo 20:00 a dal mu lopatu, aby odkydal sneh. Ostal sedieť so strýkom vnútri, zrazu začuli nejaký hluk a krik. Pozrel do okna a videl Q. Y. ako zápasí s bratom B.. Videl ako brat spadol na zem a videl ako ho Y. udrel dva až trikrát palicou, ktorý už bol na zemi. Išiel bratovi pomôcť, pričom videl ako Y. beží ku S., ktorej dom susedí so strýkovou údiarňou. Išiel smerom k bratovi, pričom keď bol pri ňom, tak počul ranu a niečo šramotiť, alebo sypať, niečo sa rozbilo. Zobral brata a išli dovnútra do strýkovho domu a volali policajtov. Nevie o žiadnom spore medzi nimi a poškodeným. Poškodeného pozná z videnia. Poškodenú si nevšíma, aj keď ona sa snaží robiť problémy. V dome ani na dvore poškodenej nikdy nebol. Brat B. bol na lekárskom ošetrení.

Ďalej uviedol, že ku konfliktu medzi poškodeným a bratom došlo pri udiarni, on volal policajtov, pričom mu povedali, že pošlú aj sanitku. Poškodená tvrdila, že jej mal rozbiť sklo a močiť na dvere, avšak pri tých dverách vôbec nebol, keď sa tam šli pozrieť s policajtm, nebol tam žiadny moč a všetko sklo bolo vysypané vonku. Mal s Y. už predtým konflikt, vypisoval mu výhražné SMS, dokonca hľadal niekoho, kto by ho zbil, alebo mu poškodil auto, nevie na základe čoho toto robil. Taktiež s poškodenou S. mal v minulosti konflikt, odvtedy ho opakované udáva. Neoznamoval výhražné SMS na polícii, myslel si, že je neškodný. Poškodený ma problém s ním, nie s bratom, on si myslel, že bije jeho.

Obžalovaný B. Q. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Tr. por. rovnako vyhlásil, že je nevinný, ďalej uviedol, že išiel s bratom na návštevu k strýkovi X.Á. Q., prišli k nemu okolo 20:00 h., strýko ich ponúkol klobásou, následne mu dal kľúče od údiarne a povedal, nech odhrnie sneh od údiarne a tam sú zavesené klobásky. Dal mu lopatu a išiel odhádzať sneh. Ako odhŕňal sneh, asi po dvoch minútach

začul slová „počkaj ja ti ukážem“. V tom sa otočil a videl ako ho poškodený chce udrieť palicou, aj ho udrel, kryl sa, aby ho netrafil po hlavu. Samozrejme sa bránil, poškodený ho ďalej udieral, no snažil sa rýchlo postaviť a utiecť. Následne vybehli brat a strýko z domu a kričali na Y., že čo to robí, na čo sa poškodený zobrať a utiekol do domu ku S.. Brat mu pomohol sa postaviť, išli ku strýkovi a zavolali políciu. S poškodeným nemal nikdy v minulosti konflikt, ani spor. Poškodený ho udrel sedem až desaťkrát. Bol na lekárskom ošetrení, na druhý deň v Č. a potom aj na Q., lebo ho pichalo pod rebrami. Týždeň nechodil do roboty a pobolievala ho hlava.

Ďalej uviedol, že mal aj poranené rameno a hlavu po údere palicou, bol aj na ošetrení. Taktiež zranenia ukazoval prítomným policajtom. V ten večer policajtom oznámil, že bol napadnutý, neskôr už trestné oznámenie nepodával. Dovtedy poškodeného nepoznal, spoznal ho až v ten večer. Rovnako s poškodenou nemal nikdy žiaden spor.

Políciu volal brat, rovnako aj sanitku, nebol hneď ošetrený, pretože do sanitky nastúpil ako prvý poškodený. Poškodeného neudrel, spadol na zem, kde ho on udieral, volal na brata, ktorý aj so strýkom vybehli vonku, následne poškodený odišiel. On ani jeho brat sklo na dome poškodenej nerozbili.

Poškodený Q. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nachytil Q. Q. pri dverách domu poškodenej, ktorý tam čúral, keď ho zbadal, zjavne sa zľakol a ušiel k svojmu strýkovi X. Q.. Videl, ako mu strýko podal palicu a povedal mu „id tam toho kokota a vyštuchaj ho tam z tej budy“. Obžalovaný Q. vytiahol telefón a začal telefonovať. Ako išiel na verandu, videl, že tam beží jeho brat Vincent. Obidvaja boli opití a keď prišli ku verande a začali trieskať palicami po plechových dverách, prišiel ku dverám, lebo zabudol zamknúť. Ako prišiel ku dverám, kde bol prikrčený, šľahol jeden z nich po skle a všetko sklo sa zosypalo po ňom, do vlasov, do očí, za krk, nič nevidel, sa mu pozapichovalo do očí, po lícach bol celý zakrvavený. Zavolať poškodenú, aby zavolala policajtov a sanitku. Keď oni počuli, že poškodená volá políciu, ušli k strýkovi. Policajti prišli o niečo skôr, začali to tam fotiť, potom prišla sanitka a odviezli ho do Ž.. V minulosti nikdy nedošlo k fyzickej potýčke medzi ním a obžalovanými. Mal v minulosti spor s Q., keď mu poškodená volala, že jej jeho ovce vyvalili plot. Pri údiarni nikto nebol, k poškodenej prišiel Q. a začal tam trieskať do dverí a štať pri dverách. Obžalovaný B. Q. pri strýkovi nebol, prišiel z druhej strany, keď mu volal Q.. Nie je pravdou, že by udieral B. Q. palicou.

Ďalej uviedol, že išiel vtedy nakrmiť psa ku sestre, keď išiel odtiaľ, zbadala ma poškodená, ho zastavila, poprosila, aby u nej chvíľu zostal, hovorila mu, že sa Q. ožrali, vyhrážali sa, že tam večer prídu. Počul ako močí na dvere, vtom tie dvere otvoril, on sa zľakol a utekal k domu svojho strýka, nemal dôvod B. Q. napadnúť, nemal s ním žiaden konflikt. Nie je pravdou, že by išiel k udiarni, tam bolo vtedy dva metre snehu, nikto pri tej udiarni dlhšie dobu nebol. Po tom, ako ho odviezla záchranka mu poškodená povedala, že tam ešte vyhrávali, trúbili, boli opití, alebo nafetovaní. Policajtom ukázal, kde močil obžalovaný, taktiež žiadal, aby zaistili palice, ktorými bili po skle. Nemal s nimi žiadny konflikt, s ich otcom bol kamarát. V minulosti bol svedkom ako sa Q. Q. obnažoval pred poškodenou, upozornil ho, od vtedy sa mu začali vyhrážať, povedal im, že si dá na nich pozor. Po tomto incidente si obžalovaných nešímal. Obmedzený bol asi dva týždne, potom chcel ísť na brigádu, tak bol u lekára, či môže pracovať. S poškodenou S. má iba susedské vzťahy a kamarátske, chodil jej pomáhať na záhradu. S X. Q. nemal žiadny vzťah.

Je pravdou, že pri konfrontácii uviedol, že policajť mal nohou zamaskovať moč, ktorý bol na zemi, ukazoval to policajtovi, pričom to nohou zakryl. Napriek sklu v očiach to videl, pretože mu predtým v záchranke dali kvapky do očí. Úlomky skla sa nachádzali vo vnútri. Nemal dôvod obžalovanému Q. Q. škodiť, alebo robiť zle. Nikdy sa mu nevyhrážal. Keď búchal palicou po dverách, boli dvere zamknuté.

Poškodená A. S. vypovedala, že 10.01.2019 okolo 20:00 hod. Q. Q. začal búchať na dvere a začal nadávať a močil tam na vchodové dvere. Išla sa pozrieť, kto tam je, zavolala pána Y., ktorý bol u nej, on sa išiel pozrieť ku vchodovým dverám, našiel tam obžalovaného Q. Q., ako stojí pri vchodových dverách, búcha a nadáva. Y. otvoril dvere a Martin Mucha ušiel k X. Q. po palicu, vrátil sa s bratom B. a začali udierať palicou po dverách, na čo Y. bol skrčený a chcel zamknúť dvere. Následkom búchania sa rozsypalo sklo a poranilo tvár Y., hlavne oči mal poranené. Potom sa zamkli, zavolali políciu a záchranku. Poškodený bol u nej na návšteve z dôvodu, že mu zavolala, či by jej nepomohol odpratať sneh. V minulosti zavolať na Q. Q. policajtov, lebo jej poškodzoval pozemok tým, že chodil po ňom Aviou a ešte pri tom škaredo nadával. Keď búchali na dvere kričala na nich, aby prestali, lebo zavolať políciu. Sklo na dverách je zrnité, vidno iba obrisy.

Ďalej uviedla, že policajtov aj záchranku volala ona, po tom, ako poškodeného odviezla záchranka, odišli policajti, obžalovaný spolu s X. Q. u nich vyhrávali, vyspevovali. V tom čase boli opití, policajti im nedali ani fúkať. Už v minulosti mala konflikt s Q. Q., už raz bol pri jej dverách. V minulosti robil Q. Q. zle, nadával

jej. V súčasnosti sú vzťahy dobré, nemá s ním problém. Poškodený Y. jej chodí pomáhať. Poškodený v ten večer nikoho nenapadol. Keď došlo ku konfliktu poškodený bol vnútri v izbe. S obžalovaným Q. Q. nemala žiadny konflikt, on napádal ju. Na dverách je zrnité sklo, dá sa rozoznať, kto je za dverami, taktiež ho pozná po hlase. Sklo bolo vysypané aj vnútri aj vonku, väčšinou bolo vnútri. Sklo vymenil poškodený Y., dva dni po konflikte. V ten deň boli obžalovaní u strýka asi od 16:00 hod., pili tam. Na hlavnom pojednávaní dňa 27.05.2021 doplnila, že medzi prístupovou cestou a vchodovými dverami, ktoré boli poškodené nie je oplotenie, ani brána tam nie je. Vzdialenosť k dverám od prístupovej cesty je asi 1,5 metra. V čase, keď udierali po vchodových dverách boli obidvaja v dome. Zo strany obžalovaných to bola provokácia, celý koberec bol mokry. Dvere boli odomknuté, poškodený Y. ich išiel zamknúť, keď búchali na dvere. Sklo, ktoré je na fotografii, bolo na dverách aj v čase skutku.

Svedok X. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň prišli Q. a B. Q. k nemu, bola už tma. Chcel ich ponúknuť domácimi klobásami, ktoré boli v údiarni. Dal B. i lopatu, aby odhádzal sneh pred údiarňou. S Q. sedeli v izbe a za chvíľu počuli krik, tak vyšli vonku, že čo sa tam robí. Videl ako Y. O. ije palicou B. Q., ktorý ležal na zemi. Q. Q. po Y. skríkol, že čo robí, ten sa zľakol a išiel do chalupy Z. S.. Počul ako strelil dverami a počul rinčanie skla. Potom Q. volal políciu a on už išiel dnu. Videl ako B. leží na zemi v snehu a Y. ho opakovane bil palicou, bolo to viac úderov. Počul ako silno buchol dverami a počul ako zarinčalo sklo, teda že sa rozbilo. Nevie, čo mali Y. Y. a B. Q. medzi sebou, Y. nikomu nedá pokoj, celý S. udal. V minulosti ma S. udala, že som vyťažil drevo, ale ja som mal v tom čase povolenie. Pokiaľ ide o Y., toto je udavač, udal celý S..

Svedok U. V., príslušník OO PZ I., vypovedal, že na deň 10.01.2019 si pamätá, boli s kolegom na zásahu. Nevie, kto volal, asi poškodený. Keď tam prišli, poškodeného odvážala záchranka. Obžalovaní boli na ulici, bolo tam rozbité nejaké sklo, zadokumentovali to. Dvere boli otvorené, sklo bolo vysypané pred dverami vonku. Možno nejaké úlomky boli aj vnútri. Biologické stopy na mieste činu nevidel. Jeden z obžalovaných im ukázal, kde sa bol predtým vymočiť. Bolo to ďalej od miesta činu. Poškodeného si ani nepamätá, keď prišli akurát ho odvážala RZP. Na mieste bola nejaká pani, povedala im, že mali konflikt s obžalovanými, ktorí mali niečo vypité. Jedny hovorili, že sklo rozbili obžalovaní, druhí hovorili, že to bol poškodený. Nevie, či bol poškodený zranený.

Svedok Q. Y., príslušník OO PZ I., na hlavnom pojednávaní uviedol, že si pamätá na incident zo dňa 10.01.2019, boli vyslaní operačným dôstojníkom, že tam mal byť poškodený napadnutý nejakou osobou. Keď prišli poškodený bol ošetrovaný v RZP, povedal, že ho zbili bratia Q.. Že rozbili dvere, čo zadokumentovali. Pri dverách na schodoch zvonku boli nejaké úlomky skla. Žiadne biologické stopy nevidel. Nevšimol si, žeby tam bolo namočené. Poškodený im nič neukazoval, iba hovoril, že tam obžalovaní rozbili dvere. Obžalovaní sa nachádzali na miestnej komunikácii. Jeden z nich uviedol, že údili a že tam prišiel poškodený a udrel ho lopatou. Nie je pravdou, žeby nohou zahŕňal moč. Medzi domom, kde boli poškodené dvere a miestnou komunikáciou nie je žiadny plot. Poškodená sa vyjadřila, že dvere rozbili obžalovaní, avšak bližšie sa nevyjadřila. Všetci javili známky požitia alkoholu. Keď preverovali okolnosti, poškodený vyšiel vonku zo sanitky.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých mal preukázané nasledovné:

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi obvineným Q. Q. a poškodeným (č.l. 41) obvinený Q. Q. aj poškodený zotrvali na svojich výpovediach. V rozpore s výpoveďou v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní poškodený uviedol, že cez rozbité sklo videl obžalovaných.

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi obvineným B. Q. a poškodeným (č.l. 46) obvinený B. Q. aj poškodený zotrvali na svojich výpovediach.

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi obvineným Q. Q. a poškodenou (č.l. 51) obvinený Q. Q. odmietol vypovedať.

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi obvineným B. Q. a poškodenou (č.l. 51) obvinený B. Q. odmietol vypovedať.

Z priestupkových spisov (č.l. 80 až 111) vyplýva, že na fotografiách nie je viditeľné, kde sa nachádzajú úlomky skla, podľa zápisnice o ohliadke miesta priestupku, úlomky skla sa nachádzajú na schodoch pred vstupnými dverami.

Podľa odborného lekárskeho vyjadrenia (č.l. 113) zranenia poškodeného vznikli tak ako to uvádza očný lekár a poškodený, t.j. rozbitím sklenej výplne dverí, za ktorými poškodený stál, následne mu črepiny zasiahli obe oči. Poškodený mal 10 dní rezanie a pálenie oboch očí, týždeň dvojité videnie pravého oka. Mechanizmus vzniku poranenia zodpovedá tomu, čo uvádza poškodený.

Podľa hlásenia úrazu (č.l. 115) poškodený uviedol, že bol 10.01.2019 asi o 20:30 hod napadnutý známymi osobami u susedy pani S. B. S., ktorí pred ním rozbili sklenenú výplň dverí. Črepiny mu zasiahli obidve oči.

Zo správy FNŠP Žilina (č.l. 121) vyplýva, že poškodený mal po tvári početné drobné exkoriácie, žiadna hlbšia, mihalnice relat. intaktné, epifora v spoj. vakoch početné drobné črepiny z bezpečnostného skla, spojovky s jemnými exkoriáciami, R transp., s početnými drobnými eróziami, ost. PS v norme.

Podľa správy neurológa (č.l. 125) B. Q. uviedol, že bol včera ubitý palicou po hlave, pravej ruke a ramene vľavo, v bezvedomí nebol, nezvracal. Neurologický nález je negatívny.

Podľa lekárskej správy (č.l. 126) na obžalovanom, v záhlaví ošetrujúci lekár nenachádza tržnú ranu, na indexe vpravo na ruke je drobná excoriácia asi 5x5 mm v PIPE, rameno bez hematómu deformity.

Z potvrdenia o výške spôsobenej škody (č.l. 129) vyplýva, že hodnota rozbitej sklenenej výplne predstavuje sumu 50,- €.

Podľa správy OO PZ I. (č.l. 131) policajný šašovia z I. (nstržm. U. V., npráp. Q. Y.) fotodokumentáciu zraneného, resp. zakrvaveného Q. Y. nevykonali, nakoľko bol v ošetrovaní lekárov a z jeho zranenia existuje lekárska správa.

Zo správy o povesti (č.l. 152) vyplýva, že obec S. nezaznamenala žiaden podnet na obžalovaných, neboli prejednávaní komisiou verejného poriadku a nebolo im uložené žiadne opatrenie.

Z výpisov z evidencie priestupkov (č.l. 153, 154) vyplýva, že obžalovaný B. Q. nemá evidované priestupky a obžalovaný Q. Q. má evidované tri priestupky, z toho v dva pre porušenie pravidiel cestnej premávky a jeden proti občianskemu spolunažívaniu, konanie bolo zastavené.

Ani jeden z obžalovaných nemá záznam v registri trestov GP SR (č.l. 156).

Zo záznamu o zhodnotení zdravotného stavu (č.l. 213) vyplýva, že mal poranenia na tvári v oblasti očí, bol odovzdaný FNŠP v Žiline, očná ambulancia.

Z prepisu nahrávky telefonických hovorov (č.l. 220) vyplýva, že políciu volala poškodená A. S., kde uviedla, že jej rozbili verandu. Prvý hovor uskutočnila 10.01.2019 o 20:54 h., druhý hovor o 20:56 h., v ktorom okrem iného uvádza, že boli napadnutí Q. Q.. Ďalší hovor bol o 20:59 h., volajúcim bol Q. Q., v ktorom uviedol, že chce nahlásiť napadnutie brata Q. Y.. Ďalší hovor uskutočnila poškodená o 21:44 h., v ktorom okrem iného uviedla, že obžalovaný išli ďalej piť, že ju do rána zabijú.

Z fotografií predložených obhajcom obžalovaných (č.l. 275-276) je zrejmé, že vchodové dvere do domu č.s. XX patriaceho poškodenej A. S. sa nachádzajú v blízkosti prístupovej cesty, medzi dverami a prístupovou cestou nie je žiadna prekážka (oplotenie, brána a pod.). Sklo, ktoré je na dverách, je nepriehľadné, zrnité.

Na mape z katastra nehnuteľností (č.l. 278) je viditeľné, že dom č.s. XX sa nachádza v bezprostrednej blízkosti prístupovej cesty.

Prokurátorka na hlavnom pojednávaní navrhla obžalovaných uznať za vinných podľa podanej obžaloby, majú za to, že vina obžalovaných je preukázaná najmä výpoveďou svedkov a tiež telefonickým hovorom zo dňa, kedy došlo ku skutku, taktiež lekárskou správou. Má za to, že ide o porušovanie domovej slobody,

nakoľko poškodený išiel zamknúť dvere aby sa do domu nedostali, taktiež pokiaľ ide o ublíženie na zdraví, má za to, že obžalovaní konali v nepriamom úmysle, nakoľko mohli a mali vedieť, že rozbitím skla môžu spôsobiť zranenie osobe, ktorá sa za dverami nachádza.

Splnomocnenec poškodeného navrhol obžalovaný zaviazat' na náhradu škody v sume 381,60 €. Poškodená A. S. si škodu neuplatnila.

Obhajca navrhol obžalovaných oslobodiť spod obžaloby, nakoľko nie je preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchali obžalovaní. Bolo preukázané, že sklo, ktoré je na dverách poškodenej nie je možné identifikovať osoby, ktoré tam stáli. V prípade, že by bol súd iného názoru súdu, navrhol, aby vec bola postúpená príslušnému orgánu na prejednanie priestupku.

Obžalovaný Q. Q. poukázal na rozdielne výpovede poškodených, kedy raz mali dvere zamykať, raz odomykať, raz bol na schodoch koberec, raz nebol.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok sa stali, avšak z dôvodu absencie znakov skutkovej podstaty trestného činu, tento skutok nie je trestným činom, ale mohlo by sa jednať o priestupok.

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, súd ustálil, a to nebolo ani medzi stranami sporné, že medzi obžalovanými a poškodenými došlo dňa 10.01.2019 v čase okolo 20:00 hod. ku konfliktu, jednak verbálnemu a jednak i násilnému avšak vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že absentujú základné znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák.

Z výpovedí obžalovaných a poškodených mal samosudca preukázané, že medzi obžalovanými a poškodenou ale tiež poškodeným sú dlhodobšie spory, opakovane sa mali slovne osočovať. Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovaným, ako aj okolnosti svedčiace v ich prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

K prečinu porušovania domovej slobody

Prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. spácha ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrva a čin spácha závažnejším spôsobom konania, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Objektom trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. je domová sloboda. Týmto ustanovením je chránený akýkoľvek oprávnený užívateľ domu alebo bytu, nielen vlastník, a to proti komukoľvek.

Objektívnu stránku trestného činu porušovania domovej slobody možno naplniť dvoma spôsobmi, a to: a) páchatel' neoprávnene vnikne do obydľia iného, alebo

b) páchatel' neoprávnene zotrva v obydlí iného.

Za neoprávnené vniknutie do obydlia iného treba považovať každé nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdienie do obydlia, ktorým sa zasahuje do domovej slobody. O neoprávnené zotrvanie ide v prípade, ak sa páchatel' dostane do obydlia iného oprávnené, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť.

Tento trestný čin je spáchaný, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie, vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacich, ak sú ako súčasť obydlia uzavreté.

Za narušiteľa možno považovať iba osobu, ktorá nemá oprávnenie do obydlia vojsť a zdržiavať sa v ňom. Ktoré osoby sú oprávnené do obydlia vojsť a zdržiavať sa v ňom určujú primárne právne normy súkromnej povahy a zmluvné vzťahy vykonané na ich základe (napr. nájomná zmluva). Zjednodušene, právo vojsť a zdržiavať sa v obydlí majú osoby, ktoré tu legálne bývajú (sú jeho užívateľmi), ako aj osoby, ktorým aspoň jeden z užívateľov obydlia povolil zdržiavať sa v obydlí, aj keď je to proti vôli iného z legálnych obyvateľov (napr. frajerka povolila svojmu frajerovi, aby sa zdržiaval v jej byte, preto sa tam zdržiava oprávnené, a je irelevantné, že s tým nesúhlasí napr. jej spolubývajúca). Právo vojsť a zdržiavať sa v obydlí majú aj osoby podľa noriem verejného práva a to najmä pri výkone svojho povolania v zákonom stanovených prípadoch, na nevyhnutnú dobu, a ich správanie je taktiež "predpovedané" minimálne zmyslom ich zákonom určenej či aspoň povolenej činnosti v obydlí (napr. domová prehliadka podľa § 100 a nasl. TP, hasiči pri hasení požiaru, konanie v krajnej núdzi).

Narušiteľom je teda osoba, ktorá do obydlia neoprávnene vnikne alebo sa v ňom neoprávnene zdržiava. "Neoprávnené vniknutie je nežiaduce vojdienie do obydlia, pričom v tomto prípade nemusí ísť o násilné. Neoprávnené zotrvanie je zotrvanie v obydlí proti vôli užívateľa po oprávnenom vojdieni do obydlia (napr. pozvaná návšteva po hádke a následnom vypovedaní z domu odmieta odísť).

Po subjektívnej stránke sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Ak páchatel' nemá v úmysle vniknúť do domu, alebo bytu, nemôže ísť o trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. (NR Tpjf 33/1979)

Je zrejmé, že konaním obžalovaných došlo k protiprávnemu konaniu, avšak z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že obžalovaní nemali v úmysle vniknúť do domu poškodenej, pričom z výpovede poškodenej vyplýva, že mali možnosť do domu vniknúť, keďže vchodové dvere do domu neboli uzamknuté, tieto zamykal poškodený až keď obžalovaní udierali do dverí pri čom došlo k rozbitiu skla na vchodových dverách. Rovnako ako konštatuje odvolací súd, má prvostupňový súd za to, že obžalovaní nemali záujem do domu poškodenej vstúpiť a ani po rozbití skla na vchodových dverách sa o vstup do domu nepokúsili.

V konaní obžalovaných tak absentuje jeden zo znakov skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody a to úmysel, či už priamy, alebo nepriamy.

Trestný čin porušovania domovej slobody môže byť spáchaný v dome alebo byte iného, alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacich.

Okresný súd v intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu vykonal dokazovanie ohľadom pozemku na ktorom došlo k protiprávnemu konaniu obžalovaných a mal preukázané, že pozemok patriaci k domu vo vlastníctve poškodenej nie je oplotený, od prístupovej cesty k dverám domu je minimálne vzdialenosť.

Ak páchatel' neoprávnene vnikol na pozemok, ktorý tvorí príslušenstvo rodinného domu a ktorý je súvisle ohradený plotom, ktorý má evidentne charakter uzavretého priestoru priliehajúceho k samotnému domu, a v tomto zmysle je jeho príslušenstvom, vykazuje také konanie znaky trestného činu porušovania domovej slobody podľa , pretože pojem obydlie zahŕňa tiež príslušenstvo domu, nie len samotný objekt bývania. (Rozhodnutie NSČR TR NS 63/2010).

Z uvedeného je zrejme, že aby konanie obžalovaných mohlo byť subsumované pod skutkovú podstatu trestného činu porušovania domovej slobody, museli by prekoť prekážku v podobe plotu alebo brány, avšak z fotografií predložených obhajobou a v neposlednom rade z výpovede poškodenej mal súd preukázané, že dom nie je od prístupovej cesty oplotený, nie je zabezpečený prekážkou, ktorú by bolo nutné prekonať, aby sa obžalovaní dostali k vchodovým dverám domu a teda nemá charakter uzavretého priestoru a nie je zrejme ktorý pozemok patrí k domu poškodenej. Pozemok, na ktorom došlo k protiprávnemu konaniu obžalovaných z dôvodu absencie uzavretia nemožno považovať za obydlie a teda nemôže ísť o trestný čin porušovania domovej slobody.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že ku skutku došlo tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia a teda, že obžalovaní dňa 10.01.2019 prišli k vchodovým dverám rodinného domu, ktorý patrí poškodenej A. S. a palicami udierali po dverách a po skle vchodových dverí, pričom na poškodeného Q. Y. kričali, aby vyšiel von a následne svojimi údermi palicami rozbili sklo na dverách.

Z dôvodu absencie základných znakov skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. však nemožno obžalovaných uznať za vinných z tohto trestného činu, ale podľa názoru súdu ide o priestupok proti majetku. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd preukázané, že obžalovaní vstúpili na pozemok poškodenej, ktorý však nie oplotený a nemá charakter uzavretého priestoru a v neposlednom rade obžalovaní nekonali v úmysle vstúpiť neoprávnene do domu poškodenej A. S., čím absentuje subjektívna stránka trestného činu a teda nemôže ísť o trestný čin.

K prečinu ublíženia na zdraví

Podľa § 156 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 123 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

(1) Ujmou na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie akékoľvek poškodenie zdravia iného.

(2) Ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podmienkami ublíženia na zdraví sú:

- a) porucha alebo poškodenie zdravia,
- b) objektívna nutnosť lekárskeho vyšetrenia, ošetrovania alebo liečenia,
- c) nie na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, pričom pod pojmom nie na krátky čas sa rozumie doba okolo 7 dní.

Skutočný charakter poruchy alebo poškodenia zdravia sa skúma aj

- a) príznakmi, bolesťami, ťažkosťami poškodeného,
- b) intenzitou a dobou, po ktorú sa tieto prejavovali,
- c) ktorý orgán a ktorá funkcia boli zasiahnuté, resp. narušené.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví je ľudské zdravie.

Následkom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. musí byť vždy ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák.

Medzi konaním páchatel'a a následkom na ľudskom tele musí byť preukázaná príčinná súvislosť, teda, že k ublíženiu na zdraví poškodeného došlo práve konaním páchatel'a.

Subjektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. vyžaduje úmyselné zavinenie a to či už úmysel priamy, alebo úmysel nepriamy, ktoré sa vzťahuje na všetky znaky skutkovej podstaty, teda nielen na konanie, ale aj na objekt, na následok a príčinnú súvislosť a na účinok na hmotnom predmete útoku. Úmyselné zavinenie sa musí vzťahovať aj na následok a účinok na hmotnom predmete útoku.

Úmyselné zavinenie sa musí pri trestnom čine ublíženia na zdraví vzťahovať aj na následok a účinok na hmotnom predmete útoku, aj keď páchateľ si nemusí byť úplne presne vedomý detailov, ktoré spôsobí na hmotnom predmete útoku.

V praxi je pri vyšetrowaní a dokazovaní trestného činu ublíženia na zdraví veľmi dôležité dokazovanie úmyslu páchatel'a, aký následok svojim konaním chcel spôsobiť, resp. s akým následkom bol uzročený. Na jednej strane rôzne vyjadrenia, ktorých slovný prejav prisľubuje spôsobenie smrti či ťažkej ujmy na zdraví, nemusia byť v tomto smere rozhodujúce, pretože človek často v hneve, namyslenosti alebo len tak povie niečo, čo nemyslí vážne. Dôležitý je skutočný úmysel. Okolnosti subjektívneho charakteru je spravidla možné dokazovať iba nepriamo, z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho myslenia usudzovať na vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom. Preto pri dokazovaní skutočného úmyslu je potrebné vychádzať z vonkajších prejavov trestného činu, teda zo samotného spôsobu konania a ďalších okolností prípadu.

Ak ľahostajnosť páchatel'a k tomu, či následok nastane alebo nenastane, vyjadruje jeho kladné stanovisko k obojm možnostiam, potom možno dovodzovať jeho uzročenie s takým následkom v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák. a z hľadiska subjektívnej stránky tak ide o nepriamy úmysel. Stav ľahostajnosti páchatel'a k spôsobeniu ublíženia na zdraví a jeho uzročenie s týmto následkom sa dovodzuje najmä s ohľadom na spôsob prevedenia útoku, jeho intenzitu, charakter zbrane, miesto na tele poškodeného, do ktorého bol útok vedený, ako aj zistenie, že páchateľ nemohol počítať so žiadnou konkrétnou okolnosťou, ktorá by mohla následku na zdraví zabrániť.

Pri zisťovaní subjektívnej stránky trestného činu nie je možné prísť k záveru o alternatívnom vzťahu páchatel'a k zamýšľanému následku, teda nemožno dospieť k záveru, že páchateľ mal buď priamy úmysel, alebo aspoň nepriamy úmysel, forma úmyslu musí byť jasne stanovená (R 31/1998).

Pokiaľ úmysel nesmeruje k ublíženiu na zdraví, ale iba k uskutočneniu tzv. demonštratívneho pokusu prostriedkami, o ktorých páchateľ vie, že nie sú spôsobilé vyvolať taký účinok nemôže ísť ani o pokus trestného činu ublíženia na zdraví pre nedostatok subjektívnej stránky.

K naplneniu trestného činu ublíženia na zdraví nestačí, aby páchateľ úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je treba, aby jeho úmysel smeroval aj k vlastnému ublíženiu na zdraví. (R 19/1963).

V danom prípade, je zrejmé, že obžalovaní udierali po dverách vedúcich do domu poškodenej. Ich útok nesmeroval voči poškodeným, ale voči dverám, pričom zo samotného konania pozostávajúceho iba z úderov do dverí, aj keď so sklenenou výplňou, nie je možné usudzovať úmysel obžalovaných spôsobiť poškodenému Q. Y. ublíženie na zdraví. K ublíženiu na zdraví došlo vysypaním sa sklenenej výplne dverí, ktorý následok nebol pokrytý úmyslom obžalovaných. V danom prípade by mohlo ísť o nedbanlivostný trestný čin podľa § 157 Tr. zák., avšak v danom prípade nie je naplnená ťažká ujma na zdraví.

Konanie obžalovaných nesmerovalo vôbec k ublíženiu na zdraví poškodeného, z výpovedí poškodených je zrejmé, že obžalovaní udierali po sklenenej výplni dverí, ktorú údermi aj rozbili. Keby mali v úmysle ublížiť na zdraví poškodeného, tohto by sa mohli dopustiť nakoľko rozbitím sklenej výplne sa im „uvoľnila“ prekážka a mohli v útoku na poškodených pokračovať, čo však neučinili. Rovnako z telefonického záznamu je zrejmé, že poškodená A. S. uviedla, že obžalovaný Q. Q. tam všetko porozbíjal, stále sa nachádza na mieste skutku.

Súd vychádzajúc z vykonaného dokazovania., mal jednoznačne preukázané, že neboli naplnené znaky trestného činu ublíženia na zdraví, nakoľko absentuje subjektívna stránka trestného činu - úmysel obžalovaných. Bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaní svojim konaním nemali ani len nepriamy úmysel ublížiť poškodeným na zdraví.

Na základe vykonaného dokazovania nie je možné skonštatovať, že by došlo ku konaniu, ktoré by bolo možné subsumovať pod ustanovenie § 156 ods. 1 Trestného zákona, ani len v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., pričom súd poukazuje najmä na potrebu preukázania úmyslu páchatel'a k vlastnému ublíženiu

na zdraví, nakoľko nestačí, aby páchatel úmyselne vykonal niečo, čo spôsobilo ublíženie na zdraví, ale je treba aby jeho úmysel smeroval aj k vlastnému ublíženiu na zdraví.

Pri posudzovaní znakov trestného činu ublíženia na zdraví nie je možné sa obmedziť iba na konanie páchatela, je potrebné preukázať, že mal v úmysle spôsobiť poškodenému minimálne ublíženie na zdraví, teda následok, ktorý vyžaduje Trestný zákon. Je potrebné preukázať páchatelovi aký následok svojim konaním chcel spôsobiť, resp. s akým následkom bol uzrozumený.

Podľa názoru súdu údermi do sklenenej výplne dverí a následným rozbitím skla nemali obžalovaní úmysel spôsobiť poškodenému Q. Y. ublíženie na zdraví. Pokiaľ by úmysel obžalovaných smeroval k tomuto následku, pokračovali by v konaní aj v čase, keď už bola sklenená výplň rozbitá a mali prístup k poškodenému.

Súd sa taktiež zaoberal osobnosťou obžalovaných, ich správaním v spoločnosti a mal preukázané, že obžalovaní doposiaľ neboli súdne trestaní. B. Q. nebol ani priestupkovo bol riešený. Q. Q. bol dvakrát riešený pre priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, jedenkrát bolo konanie zastavené pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd sa zaoberal aj možnosťou, či konaním obžalovaných nebola naplnená skutková podstata aj iných trestných činov, najmä prečinu výtržníctva podľa § 364 Tr. zák.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.:

(1) Kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

- a) napadne iného,
 - b) hanobí štátny symbol,
 - c) hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,
 - d) hrubým spôsobom ruší priebeh verejného podujatia, najmä nedovoleným použitím pyrotechnického výrobku, násilným poškodením sedadla alebo časti športového zariadenia slúžiacej na oddelenie sektorov, vhadením nebezpečného predmetu na športovisko alebo na iné miesto konania podujatia alebo
 - e) vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík,
- potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

V danom prípade poškodená A. S. tvrdila, že obžalovaní močili pri dverách jej rodinného domu, pričom v prípade preukázania tohto konania by mohlo ísť o hrubú neslušnosť. V konaní však nebol produkovaný iný dôkaz, okrem tvrdenia poškodenej, ktorá tvrdila, že pri dverách bol mokrý koberec. Toto tvrdenie však bolo vyvrátené výpoveďou príslušníkov policajného zboru, ktorí uviedli, že žiadne stopy po močení neboli na mieste zaistené. Nie je teda na mieste ani konštatovanie, že by obžalovaní svojim konaním naplnili skutkovú podstatu prečinu výtržníctva.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch)

(1) Priestupku sa dopustí ten, kto

- a) inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech,
- b) inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví,
- c) úmyselne uvedie nesprávny alebo neúplný údaj pred štátnym orgánom, pred orgánom obce alebo pred organizáciou za účelom získania neoprávnenej výhody,
- d) úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním,
- e) od iného násilím sám alebo za pomoci ďalších osôb vymáha majetkové práva alebo práva z nich vyplývajúce, o ktorých sa domnieva, že mu patria bez vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu,
- f) napomáha osobnou účasťou násilnému vymáhaniu majetkových práv alebo práv z nich vyplývajúcich, hoci na ich vymáhanie niet vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu.

Podľa názoru súdu, trestné právo je prostriedkom ultima ratio (ide o poslednú a najkrajnejšiu možnosť), čo znamená, že v trestnoprávnej náuke ako aj v praxi sa už tradične vychádza zo zásady pomocnej

úlohy trestnej represie (zásada subsidiarity). Podľa tejto zásady má byť trestné právo použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, teda už boli vyčerpané, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné.

Princíp trestného práva ako prostriedku ultima ratio sa prejavuje najmä v prípadoch, ktoré majú súkromnoprávny základ, pričom v takýchto prípadoch musia orgány činné v trestnom konaní a súd vykladať znaky skutkových podstát, aj s vedomím, že princíp ultima ratio je neoddeliteľnou súčasťou formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu a má vplyv aj na subjektívnu stránku trestného činu a musia tiež náležite zvažovať, či je možné využiť inštitúty iných právnych odvetví na namietané porušenie práva a či týmito inštitútmi možno reálne dosiahnuť nápravu, ak k porušeniu práva skutočne došlo.

Súd má za to, že trestné právo a trestno - právnu kvalifikáciu určitého konania ako trestného činu, je potrebné považovať za ultima ratio (poslednú možnosť), teda za krajný právny prostriedok, ktorý má význam celospoločenský, t.j. z hľadiska ochrany základných spoločenských hodnôt.

Súd majúci za preukázané, že konaním obžalovaných došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa cit. ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, teda, že obžalovaní svojim konaním narušili občianske spolunažívanie ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, schválnosťami alebo iným hrubým správaním,. Podľa názoru súdu nie je prípustné, aby takéto konanie obžalovaných (udieraním do dverí) bolo posudzované ako prečin ublíženia na zdraví, nakoľko žalovaný skutok nenapĺňa formálne znaky prečinu ublíženia na zdraví (subjektívna stránka), ale mohlo by sa jednať o priestupok podľa cit. ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch.

Podanie obžaloby podľa § 234 ods. 1 Tr. por. predpokladá dostatočné objasnenie veci minimálne v takom rozsahu, aby z neho bolo zrejmé, že skutok sa stal, skutok vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obvinený a nie sú dané okolnosti, vylučujúce trestnú zodpovednosť (§ 22, § 23 Tr. zák.).

Z vyššie uvedených dôvodov, nakoľko súd považuje konanie obžalovaných skôr ako nezhody medzi susedmi, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a postupom podľa cit. ust. § 241 ods. 1 písm. b) Tr. por., z dôvodu podľa § 214 ods. 1 písm. b) Tr. por. vec obžalovaných Q. Q. a B. postúpil Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej C., lebo nejde o trestný čin a žalovaný skutok by mal tento orgán prejednať ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môžu prokurátor aj obvinený podať sťažnosť do 3 dní od oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Čadca na Krajský súd v Žiline. Sťažnosť má odkladný účinok.